

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 647/2022-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duřu a Miroslava Duriřa v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného JUDr. Marcelom Ruřarovským, advokátom, Andreja Źarnova 11C, Trnava, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčine č. k. 17 Co 61/2021-151 z 27. januára 2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. októbra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Trenčine (ďalej len „krajský súd“) č. k. 17 Co 61/2021-151 z 27. januára 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Sťažovateľ navrhuje napadnuté uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutých rozhodnutí a pripojených príloh vyplýva nasledujúci stav veci:

Sťažovateľ sa v právnom postavení žalobcu na Okresnom súde Prievidza (ďalej len „okresný súd“) domáhal zaplataenia finančnej sumy 1 450 eur z titulu bezdôvodného obohatenia proti žalovanej fyzickej osobe. Okresný súd rozsudkom č. k. 13 C 13/2020-110 zo 16. júla 2021 zaviazal žalovanú na úhradu sumy 1 000 eur s príslušenstvom, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Źalovaná proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie, ktorým sa domáhala určenia povolenia splácať istinu v splátkach. Krajský súd napadnutým uznesením rozhodol o povolení priznané plnenie splácať v splátkach vo výške 30 eur mesačne.

3. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie z dôvodu podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“). Konkrétne namietal, že odvolací súd porušil zásadu rovnosti strán sporu, žalovaná nepredložila žiadne nové dôkazy v odvolacom konaní.

4. Dovolací súd uznesením č. k. 4 Cdo 103/2022 z 20. júla 2022 odmietol podané dovolanie. Uviedol, že uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodoval o procesnom návrhu na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie, je procesným rozhodnutím, nejde o rozhodnutie o veci samej majúce hmotnoprávny charakter a nejde ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Dovolací súd uzavrel, že uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktoré by bolo možné preskúmať v zmysle § 420 CSP, preto dovolanie sťažovateľa odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje, že došlo k porušeniu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože krajský súd mal nariadiť pojednávanie na účely oboznámenia strán sporu s dôkazmi predloženými žalovanou (rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a rozhodnutie Sociálnej poisťovne), ktorými preukazovala svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Odvolací súd tým porušil aj princíp rovnosti strán sporu, ako aj kogentné ustanovenia Civilného sporového poriadku o tzv. novotách v odvolacom konaní. Podľa názoru sťažovateľa nové dôkazy predložené žalovanou v odvolacom konaní nemali byť vôbec pripustené.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením krajského súdu. Sťažovateľ nenapáda uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý rozhodoval o ním podanom dovolaní.

7. Je potrebné uviesť, že sťažovateľ v tomto prípade podal proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie, ktoré však bolo zo zákona neprípustné, čo deklaroval aj najvyšší súd. Sťažovateľ teda využil prostriedok nápravy, ktorý mu nebol zákonom priznaný, nešlo teda o účinný a dostupný prostriedok nápravy.

8. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), v zmysle ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto

rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

9. V tomto prípade sa neuplatní posledná veta citovaného § 124 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľ podal mimoriadny opravný prostriedok, ktorý mu zákon nepriznával. Z uvedeného dôvodu podanie dovolania nemalo za následok zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti sa počítala od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého uznesenia, t. j. od 23. marca 2022, ústavná sťažnosť bola podaná 5. októbra 2022, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú (III. ÚS 280/2021).

10. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jeho ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2022

Ladislav Dudíťš
predseda senátu